

Hvis en Sygekasse kan godtgøre, at den derved, at Gennemsnittet af dens almindelige Medlemmers Dagpengeforsikring er højere end Gennemsnittet af dens kronisk syges Dagpengeforsikring, ikke opnaar fuld Refusion for Kassens Merudgift til de kronisk syges Dagpenge, skal denne fulde Refusion tilvejebringes ved en dertil svarende Forhøjelse af Statens og Kommunens Tilskud efter denne Paragrafs 3die Stykke.

Kommunerne er berettigede til uden Samtykke fra højere Myndighed at yde ubemidlede Medlemmer af anerkendte Sygekasser Hjælp til Betaling af deres Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar, dog ikke udover $\frac{3}{4}$ af Medlemsbidraget.

Indenrigsministeren kan efter Indstilling af Sygekassenævnet (jfr. § 27), hvor Forholdene taler derfor, tilstaa en Sygekasse Forskud paa det Kassen tilkommende Statstilskud.

§ 7.

Mellem 1ste og 2det Stykke i § 14 i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 indsættes som nyt Stykke:

„Naar ubemidlede nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse og deres Børn (jfr. 1ste Stykke) under 15 Aar bliver syge under midlertidigt Ophold udenfor deres Sygekasses Omraade og efter den behandlende Læges Anvisning trænger til Sygehusbehandling, er det Sygehus (jfr. 1ste Stykke), der er bestemt for vedkommende Distrikt, pligtigt at tilstaa den Sygekasse, der afgiver Kaution for Udgifterne ved Sygehusholdet, samme Nedsættelse i Betalingen, som det efter Regelen i 1ste Stykke skal yde for de i Sygehusdistriktet bosatte Sygekassemedlemmers Ophold paa Sygehuset; dette gælder dog kun, saafremt der foreligger Lægeattest for, at vedkommende ikke taaler at flyttes til det for hans Hjemsted bestemte Sygehus.“

I Paragraffens sidste Stykke ændres „Sindssygeanstalter“ til: „Sindssygehospitalet“.

§ 8.

I § 15 i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 udgaar i 1ste Stykke, 7de—8de Linie, Ordene: „bemeldte Læge Sygehus“, og i Stedet for indsættes: „— og Hjembringelse fra — bemeldte Læge eller Jordemoder eller et indenfor Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus.“ Sidste Sætning i 1ste Stykke udgaar.

Paragraffens 2det Stykke affattes saaledes:

„Til Børn, som er anbragte i Arbejdsforhold (Lærlinge- eller Tjenesteforhold eller lignende) udenfor Hjemmets Sygekasses Omraade, og som af Aldershensyn ikke kan blive optaget i den stedlige Sygekasse, skal der af Opholdskommunen ydes samme Befordring, som Kommunen er pligtig at yde de i Kommunen bosatte Sygekassemedlemmer.“

Sidste Stykke af Paragraffen udgaar, og i Stedet for indsættes:

„Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, som bor i Købstæder, i Handelspladser eller paa Købstæders Markjorder indenfor en Kilometers Afstand fra Bygrænsen, har Ret til ved Kommunens Foranstaltning vederlagsfrit at beforders til eller fra Distriktets Sygehus, naar Lægen erklærer Befordringen for nødvendig.“

Ubemidlede nydende Sygekassemedlemmer og deres Børn (jfr. § 14) under 15 Aar, der paa Rejse, Besøg, ved Arbejde eller lignende midlertidig opholder sig udenfor deres Sygekasses Omraade og som Følge af pludselig Sygdom eller Ulykkestilfælde nødvendig maa have Lægehjælp eller maa indlægges paa Sygehus, er berettigede til af